

عنوان مقاله:

تحلیل ساختاری (پیوستاری، نایپوستاری) توده سنگ معدن‌سه چاهون آنومالی XI

محل انتشار:

نهمین کنفرانس مکانیک سنگ ایران (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده‌گان:

عباس احصیل - کارشناسی ارشد مکانیک سنگ، دانشکده مهندسی معدن و متالورژی، دانشگاه بزد

علیرضا یاراحمدی بافقی - دانشیار دانشکده مهندسی معدن و متالورژی، دانشگاه بزد

محسن محبی - استادیار دانشکده مهندسی عمران و مواد، دانشگاه شیراز

حسین مرتضی رتکی - کارشناسی ارشد مکانیک سنگ، دانشکده مهندسی معدن و متالورژی، دانشگاه بزد، بزد، ایران

خلاصه مقاله:

توده های سنگی در طبیعت دارای نایپوستگی های متعددی هستند. بنابراین توده سنگ یک سیستم‌نایپوسته محسوب می شود و برای مدلسازی باید از روش های نایپوستار استفاده گردد. اما همواره در مدلسازی های بزرگ مقیاس، وجود نایپوستگی های بسیار زیاد باعث افزایش حجم محاسباتی مدل گاهای مدل ساخته شده را غیرقابل حل می کند. از طرفی ساخت مدل پیوستار با نتایج آزمایشگاهی و برداشت ها نتایج غیرواقعی به همراه داشته است. یکی از مباحث مهم بعد از عملیات درزه نگاری، پیوستار با نایپوستار بودن منطقه است. روش های مورد استفاده در تحلیل پایداری در محیط پیوستار، روش المان های تقاضی (FDM) و روش المان های هایمرزی (BEM) است و روش های مورد استفاده در تحلیل پایداری در محیط نایپوستار، روش تحلیلتغییر شکل های نایپوسته (FEM) و روش المان های گسسته (DDA) است. خصوصیات منحصر به فرد معدن سه چاهون و نایپوستگی های زیاد در محدوده معدن، منطقه را به محیط پیوستار تبدیل می‌کند. اولین دلیل پیوستار بودن معدن سه چاهون آنومالی XI تمرکز درزه ها در دو طرف گسلیکسان بوده و گسل های منطقه جایی نداشته اند. دومین دلیل درصد تجمع درزه ها از ۳ درصد کمتر است، سومین دلیل Fisher k پایین و توزیع درزه ها پراکنده و نوع درزه همه جا حاضر است و چهارمین دلیل فاکتور پیوستگی پالمستروم از ۳۰ بیشتر است.

کلمات کلیدی:

معدن سه چاهون آنومالی XI، درزه داری، محیط پیوستار و نایپوستار، روش پالمستروم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2023851>
